

7) Anden Behandling af „Forslag til Lov angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.“

Til det sidstnævnte Lovforslag er der under Mødet indgivet nogle Andringsforslag, som skulle blive trykte og omdeelte paa Pladserne imorgen.

Mødet hævet Kl. 2.

81de Møde.

Onsdagen den 18de Februar.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Landstingets Formand har jeg erholdt tilfattet „Forslag til Lov angaaende Udstatning til Rejsbetjente for Ophevelsen af Dommer- og Skriver-Korn,“ hvilket Lovforslag nu vil være at behandle heri Thinget. Ligeledes har jeg erholdt tilbageendt „Forslag til Lov om Ordningen af de økonomiske Forhold ved Nedlæggelsen af den lærde Skole i Slagelse og om Rønne lærde Skoles Overgang til en højere Realskole“, hvilket Lovforslag i Landstinget er undergaaet adskillige Forandringer.

Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Sørensen) har tilfrevet mig, at han ønsker Thingets Tilladelse til at rette følgende Forespørgsel til Finansministeren:

„Kan Finansministeren ikke foranstalte, at de Invalider, samt de Enker og Børn efter faldne Krigere, der nu af Bestyrelsen for Invalideforsørgelsen ere blevene ansatte til at nyde ikkun omtrent en halv Understøttelse af den „almindelige Fond“ imod den Understøttelse, de hidtil have nydt, snarligst blive ansatte til at erholde af den „overordentlige Fond“ hvad de lovmæssigen synes at mangle i den Forsørgelse, der i det Hele tilkommer dem?“

Spørgsmaalet, om Thinget tilstæder, at

denne Interpellation stilles, vil blive sat paa Dagsordenen for det følgende Møde.

Efter Dagsordenen gaae vi derpaa til Spørgsmaal, om et af den første bornholmse Rigsdagsmand (J. Petersen) indbragt Andragende, hvilket af den nævnte Rigsdagsmand er foreslaaet henviist til vedkommende Ministerium, skal nyde Fremme. — Den første bornholmse Rigsdagsmand har Ordet.

J. F. Petersen: Det er mere end et almindeligt Belfærdsanliggende, det er i en vis Forstand Spørgsmaalet mellem Liv og Død for et ikke ringe Antal Familier i en bornholmst Kjøbstadcommune, som det Andragende angaaer, jeg har tilladt mig at indbringe for det høitærede Thing.

Jeg skal ikke, paa dette Trin af Sagen, vidtløstigt udvikle de Omstændigheder, der ligge til Grund for Samme; det vil bedre og fuldstændigere kunne skee igjennem det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat for at tage denne Sag under Overveilelse for derefter at kunne gjøre Indstilling til Thinget; kun maa det foreløbig være mig tilladt i Almindelighed at fremhæve: at det altid maa være Lovgivningsmagtens Formaal, ved de Foranstaltninger, den i det Heles Interesse finder nødvendige at paabyde, note at overveie og saavidt muligt at forebygge, at disse Foranstaltninger ikke i den Grad gribe forstyrrende ind i de — om end kun enkeltviis — givne Forhold, hvorved disse, istedetfor at stifte Gavn, virke det Modsatte, bringe Fordærvelse og Undergang. Er dette Hensyn — hvoraf visnok i de allerfleste Tilfælde vor Lovgivning, baade fra den ældre og nyere Tid, bærer Præg — er dette Hensyn, siger jeg, vigtigt at fastholde ved Reformer, hvorved det almene Vel søges fremmet ved positive, der til sigtende, Bestemmelser, saa forekommer det mig endnu mere at maatte være det, naar Foranstaltningen er af en negativ Natur, og til denne Klasse henregner jeg Forordningen af 6te April 1832, som gaaer ud paa at forebygge de mulige Farer, for hvilke Kjøbstæderne, paa Grund af deres hele Beskaffenhed, mere end Landet ere udsatte for i Ildbrands-tilfælde, idet den navnlig søger at fjerne Straatagene fra disse. Denne Forordnings Bestemmelser, mine Herrer! have i flere Aar hvilket